

Κοινοβουλευτική εξουσία και κοινωνική δημοκρατία

της
Μαρίας Λοϊζου
Λέκτορα ΕΜΠ

Παραθέτω, στο αφιέρωμα του «Πυρφόρου», τις παρακάτω σκέψεις που αποτελούν ένα είδος κατασταλάγματος σχετικά με το κοινοβουλευτικό σύστημα που έχει επικρατήσει σε παγκόσμιο επίπεδο. Το κοινοβουλευτικό σύστημα αποτελεί μορφή πολιτικής εκπροσώπησης των κοινωνικών ομάδων οι οποίες χαρακτηρίζονται από ψευδή ταξική συνείδηση και κατ' αυτόν τον τρόπο είναι ευκόλως χειραγωγούμενες.

Στις Δυτικές κοινωνίες, το κοινοβουλευτικό σύστημα μέσω του διαχωρισμού των εξουσιών σε Νομοθετική, Δικαστική και Εκτελεστική, θεωρείται ότι διασφαλίζει τα δημοκρατικά ιδεώδη για τους ψηφοφόρους του. Στους τελευταίους μάλιστα, δίδεται η εντύπωση ότι συμμετέχουν στις πολιτικές διαδικασίες της χώρας τους, αφού εκλέγουν τους κοινοβουλευτικούς τους εκπροσώπους, οι οποίοι υποτίθεται, λαμβάνοντας εντολή αντιπροσώπευσης, προωθούν τα συμφέροντα αυτών που τους ψήφισαν.

Αν και τα προαναφερθέντα, αποτελούν εξιδανικευμένα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του κοινοβουλευτισμού, στην πραγματικότητα, εις βάρος των δημοκρατικών δικαιωμάτων των πολιτών, η «Δικαστική και Εκτελεστική εξουσία» απ' ενός μεν, αποτελούν λειτουργίες και μάλιστα εκτελεστικές, της Νομοθετικής, απ' ετέρου δε, ενέχουν χαρακτηριστικά γνωρίσματα εξουσίας στο βαθμό που λειτουργούν αυθαίρετα, εντός του χώρου δικαιοδοσίας που κατέχουν. Τα Υπουργεία Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης δια των δικαστικών λειτουργιών και οργάνων ασφαλείας, υλοποιούν νόμους και κανονισμούς όπως και τα υπόλοιπα υπουργεία. Οι εκάστοτε υπουργοί όλων των υπουργείων συμμετέχοντας σε κοινοβουλευτικές διαδικασίες, προτείνουν και ψηφίζουν νόμους και κανονισμούς τους οποίους, μέσω των υπουργείων τους, και σε συνδυασμό με άλλα υπουργεία, έχουν τη δύναμη να υλοποιούν, λειτουργώντας ταυτόχρονα και ως αυτο-εποπτευόμενα - καταχρηστικά για την λειτουργία του προαναφερθέντος «είδους δημοκρατίας» - ε-

κτελεστικά όργανα.

Επιπλέον, από την στιγμή που οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι αναλαμβάνουν θέσεις εξουσίας, δεν λαμβάνουν συνήθως, υπόψη τη λαϊκή βούληση. Βάσει σειράς προνομίων που έχουν διασφαλίσει για τους εαυτούς τους -προσκηνιακά- όπως π. χ., διαφόρων ειδών ατέλειες, υψηλοί μισθοί, ασυλία, έχουν καταφέρει, ελέγχοντας τον κρατικό μηχανισμό -επενδεδυμένο συμφέρον- με διαφόρων ειδών ρουσφέτια, πελατειακές σχέσεις και διαώνηση οικονομικών, γραφειοκρατικών και κοινωνικών προβλημάτων, να λειτουργούν εις βάρος του λαού δηλαδή, αυτών που τους έδωσαν εντολή να τους εκπροσωπήσουν.

Μέσω δήθεν δημοκρατικών διαδικασιών εκλογής κοινοβουλευτικών εκπροσώπων, δίδεται η δυνατότητα ανεξέλεγκτα, εν λευκώ, κατά τη διάρκεια της κοινοβουλευτικής τους θητείας, οι εκάστοτε πολιτικές εξουσίες, να λαμβάνουν αποφάσεις εις βάρος των λαϊκών συμφερόντων όπως, διενέργεια πολέμων, το κόστος των οποίων από πλευράς θυσιών σε ανθρώπινο δυναμικό, οικονομικής, κοινωνικής, ψυχολογικής, να πληρώνουν οι ίδιοι οι λαοί.

Στους ψηφοφόρους δεν δίδεται έστω και η ελάχιστη δυνατότητα να ελέγξουν πάραυτα τους κοινοβουλευτικούς τους εκπροσώπους όσον αφορά τα μέσα και τον τρόπο με τον οποίο αυτοί ασκούν την εξουσία. Πρόκειται όπως έχω ήδη αναφέρει, για ένα ΔΗ-ΘΕΝ δημοκρατικό σύστημα εκπροσώπησης, που στην πραγματικότητα δρα μονοπωλιακά, ανταρχικά και αποπροσανατολιστικά, εις βάρος των λαϊκών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Μέσω του κοινοβουλευτικού συστήματος, δίδεται η δυνατότητα για επικράτηση παρασκηνιακών δυνάμεων και συμφερόντων. Είναι γεγονός π.χ., ότι είτε με προδιαμορφωμένα γκάλοπ, είτε από τα ΜΜΕ, είναι δυνατόν να καλλιεργείται διαχρονικά, η θετική εικόνα ενός μελλοντικού ηγέτη. Βάσει πλήσης εγκεφάλου που υψίστανται οι ψηφοφόροι από κέντρα ελεγχόμενης πληροφόρησης, η δήθεν ελεύθερη εκ-

φραση της λαϊκής βούλησης, φαίνεται αστεία.

Όσον αφορά τον τρόπο λειτουργίας του κοινοβουλευτικού συστήματος, ο οικονομικός παράγοντας παίζει τον σημαντικότερο ρόλο. Μέσω του χρήματος εξαγοράζονται υπηρεσίες και αγαθά - βάσει των οποίων προωθούνται από την εκάστοτε οικονομική ολιγαρχία, οι πλέον αρεστοί πολιτικοί, απολαμβάνοντας προνομηματικές κοινωνικής θέσης έναντι των λαϊκών μαζών. Οι πολιτικοί εξυπηρετούν τα οικονομικά συμφέροντα που τους προώθησαν διότι αν δεν το κάνουν, σίγουρα γνωρίζουν τις συνέπειες που θ' ακολουθήσουν, όπως έχει ήδη, γίνει σε πολλές περιπτώσεις κατά το παρελθόν. Εξ άλλου, η αίσθηση εξαγορασμένων συνειδήσεων σε συνδυασμό μ' ένα αίσθημα πικρίας από το ξεπούλημα που αισθάνονται ότι έχουν υποστεί οι εκάστοτε ψηφοφόροι, χωρίς να μπορούν να εντοπίσουν τα αίτια, αποδεικνύεται και από την συντριπτική πλειοψηφία ερευνητικών δεδομένων για ύπαρξη δημόσιας διαφθοράς που χαρακτηρίζει τους ανά τον κόσμο κρατικούς μηχανισμούς.

Βάσει των προαναφερθέντων, το εκάστοτε πολιτικό κατεστημένο είναι υποχρεωμένο να συγκαλύπτει τα μεγάλα οικονομικά εγκλήματα που προγραμματίζονται παρασκηνιακά, όπως π. χ., εκείνο που συνέβη προς το τέλος της δεκαετίας του 1990 στο ελληνικό χρηματιστήριο, γεγονός που επαναλήφθηκε σε όλα τα χρηματιστήρια του κόσμου, εξανεμίζοντας τις οικονομίες επενδυτών οι οποίοι, μη έχοντας «εσωτερική» πληροφόρηση, δεν γνώριζαν ότι επρόκειτο για στημένο παιχνίδι έντεχνης οικονομικής αποδυνάμωσης προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου, το οποίο ενισχύθηκε περαιτέρω, με στόχο την εντατικοποίηση του ελέγχου των αγορών σε παγκόσμιο επίπεδο και την μεγαλύτερη υποδούλωση των εργαζομένων από το πολυεθνικό κεφάλαιο.

Αν, η ανθρωπότητα δεν λειτουργούσε βάσει του οικονομικού παράγοντα ο οποίος με καταλυτικό τρόπο,

τροφοδοτεί και ανακινώνει το καπιταλιστικό σύστημα, καθιστώντας τον άνθρωπο δημιουργία, βάσει μιας σειράς δυνατοτήτων που του παρέχει, ο άνθρωπος θα μπορούσε ως δημιουργός, βάσει του τρόπου σκέψης, συμπεριφοράς και δράσης του, να έβρισκε τρόπους που θ' ανέτρεπαν τις οποιεσδήποτε συνθήκες που θα στόχευαν στην εκμετάλλευση και στον περιορισμό της ελευθερίας του. Παρά τις υπάρχουσες δυσκολίες, και πάλι πιστεύω ότι οι άνθρωποι θα μπορέσουν μέσα από τις οικονομικές αναταράξεις του καπιταλισμού ν' αναδείξουν, αγωνιζόμενοι, και αυτο-συνειδητοποιούμενοι, μέσα από την οργανωμένη αυτόνομη δράση τους, ένα νέο είδος κοινωνίας που μέσω ειρηνικών διαδικασιών, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ θα στηρίζεται στην κοινωνική δικαιοσύνη, αλληλο-σεβασμό και αλληλο-κατανόηση των ανθρώπων μεταξύ τους, με στόχο το συλλογικό συμφέρον, προς όφελος όλων.

Όπως όμως, η πραγματικότητα δείχνει μέχρι τώρα, η ανθρωπότητα βιώνει ακόμη την παιδική της ηλικία. Συμπορεύεται συναινώντας, με την ύπαρξη κάθε είδους αρχηγών και κοινοβουλευτικών εκπροσώπων, στη βούληση των οποίων υποτάσσεται, αφού δεν λειτουργεί βάσει προγραμματισμού, που να λαμβάνει υπόψη τις δικές της ανάγκες και συμφέροντα, τα οποία στηρίζονται στις πανανθρώπινες αξίες της ειρήνης, της ισότητας, της ελευθερίας, με στόχο την ανατροπή της υπάρχουσας κατάστασης, προς αποφυγή οποιοδήποτε είδους μελλοντικής χειραγώγησης. Με την παρούσα κατάσταση, ακόμη και τα κινήματα ειρήνης π. χ., είναι κατευθυνόμενα, και πλήρως ελεγχόμενα από κέντρα παρασηκριακής εξουσίας.

Στο πλαίσιο της προαναφερθείσας οικονομικο-πολιτικής παρασηκριακής συγκάλυψης, σημαντικό ρόλο παίζει η μυστική διπλωματία. Βάσει αυτής, σε επίπεδο αρχηγών κρατών και κρατι-

κών αξιωματούχων, γίνονται συμφωνίες με το πρόσχημα των δήθεν λόγων κρατικής ασφάλειας, βάσει των οποίων το περιεχόμενο συμφωνιών δεν θα πρέπει να διαρρεύσει λόγω ύπαρξης ενάντων συμφερόντων. Σχετικά με τις προαναφερθείσες μεθοδεύσεις που σίγουρα αφορούν συμφωνίες για την οικονομική εκμετάλλευση πλουτοπαρα-

γωγικών πόρων και εργατικού δυναμικού, εγώ ως αδαής πολίτης διερωτώμα, τί είδους αντιτιθέμενα συμφέροντα μπορεί να έχω ως εργαζόμενη ή, ο οποιοσδήποτε εργαζόμενος οπουδήποτε στη γη βάσει του περιορισμένου μισθού που παίρνουμε; Τ' αντιτιθέμενα συμφέροντα αφορούν το μίσημα του πλούτου μεταξύ ποικίλων πολυεθνικών γερμανικής, αμερικανικής και γαλλικής προέλευσης, για παράδειγμα.

Οι εργαζόμενοι, σ' ολόκληρο τον κόσμο, έχουμε συμφέρον ως παραγωγικές δυνάμεις, να υπάρχει διαφάνεια και να μη λειτουργούν παρασηκριακά όσο θα βρισκόμαστε ακόμη στην αρχή, οι κοινοβουλευτικοί μας εκπρόσωποι, τους οποίους, όπως έχω προαναφέρει,

δεν διαθέτουμε ούτε την εξουσία, ούτε τα μέσα να ελέγχουμε, ως προς τα συγκεκριμένα συμφέροντα που εξυπηρετούν, εφ' όσον και τα δικιά μας συμφέροντα ως εργαζομένων, πάνε από το κακό στο χειρότερο.

Συχνά δε, εκ παραλλήλου με την εξέλιξη πολεμικών επιχειρήσεων, γίνεται λόγος και για ύπαρξη μυστικής διπλωματίας. Είναι γνωστό από την ιστορία, ότι ανεξάρτητα από τις αφορμές που προβάλλονται για να ξεκινήσουν πολεμικές συρράξεις, οικονομικοί παράγοντες - πλουτοπαραγωγικοί πόροι - παράδειγμα Ιράκ - αποτελούν την βασική αιτία πολέμου. Αυτοί, σε συνδυασμό με το δικαίο του ισχυρότερου δηλαδή, αυτού που π. χ., σε διεθνείς οργανισμούς και όχι μόνο, έχει τη δύναμη, λόγω οικονομικο-στρατιωτικής ισχύος, υφαρπάζοντας εκβιαστικά, την ψήφο και συναίνεση τριτοκοσμικών καθώς και φιλικών, με ανάλογα συμφέροντα, κρατών, επικρατεί.

Βάσει των προαναφερθέντων, φαίνεται ξεκάθαρα ότι έχουν δημιουργηθεί αναπαράγομενοι μηχανισμοί, μέσω των οποίων μεθοδεύονται τα συμφέροντα των λαών. Βάσει υφιστάμενων γεω-πολιτικών και γεω-οικονομικών αλλαγών, είναι ολοφάνερο ότι έχουμε μπει σε μια νέα ιστο-

ρική περίοδο. Η γη διαμελίζεται σ' οντότητες - συνήθως σ' επίπεδο πόλεων, μικρών ή/και αδύναμων κρατών - τις οποίες λυμαίνονται πολυεθνικές ως προς τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους και εργατικό δυναμικό που διαθέτουν εφ' όσον μέσω του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης και του κοινοβουλευτισμού, οι τοπικοί άρχοντες και κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι αποτελούν ελεγχόμενη, από υπάρχοντα οικονομικά συμφέροντα, δύναμη. Διαμορφώνεται έτσι, σε παγκόσμιο επίπεδο, ένα ιεραρχικό-ολιγαρχικό σύστημα, η ισχύς του οποίου εξαρτάται από παράγοντες όπως, η συσσώρευση κεφαλαίου, οι πρώτες ύλες και η τεχνολογία.

Βάσει του συστήματος αυτού, δημιουργούνται τεχνητές αναπαλλότητες ανάμεσα στους εργαζομένους. Από επενδύσεις που γίνονται και οι οποίες λειτουργούν σε παγκόσμιο επίπεδο με κριτήριο την μεγιστοποίηση του οικονομικού οφέλους και την ελαχιστοποίηση του κόστους από πλευράς επιχειρήσεων, οι εργαζόμενοι μπορούν να βρουν δουλειά εφ' όσον διασφαλίζονται στο μέγιστο τα συμφέροντα του εργοδότη. Στην ουσία δηλαδή, αυτό που συμβαίνει είναι περαιτέρω εκμετάλλευση των εργαζομένων προς όφελος μιας μικρής ομάδας εκμεταλλευτών που ζουν μυθικά, εκβιάζοντας και παραμερίζοντας κάθε έννοια ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αφού διαθέτουν μισθοφορικούς στρατούς, αυτοματοποιημένα οπλικά συστήματα, βιολογικά όπλα και τ' αντίδοτά τους, μέσα για ελεγχόμενες συνειδήσεις και πάνω απ' όλα επιστημονική γνώση, μέσω της οποίας μπορούν να παρακολουθούν και να εξαφανίζουν κάθε θύλακα αντίστασης, με στόχο τη διαίωνη των συμφερόντων τους. Ήδη μέσω της εργασίας εξ αποστάσεως, που χρησιμοποιείται όλο και πιο συχνά σε Βορειο-ευρωπαϊκές χώρες, δημιουργείται χωρική διασπορά εργαζομένων και κατά συνέπεια, κοινωνικο-οικονομική και πολιτική τους αποδυνάμωση, διασφαλίζοντας τα συμφέροντα των εργοδοτών μέσω ατομικών συμβάσεων. Η μαζικότητα του εργατικού κινήματος χάνει τη σημασία της σ' ένα περιβάλλον όπου κάθε εργαζόμενος λειτουργώντας ως «ελεύθερος επαγγελματίας» και επωμίζόμενος τα δικά του έξοδα από πλευράς κοινωνικής ασφάλισης, εργαλείων κλπ., κάθε άλλο παρά αλληλέγγυος σε κοινωνικο-οικονομικά ζητήματα είναι, μέσω της οικονομικής ανασφάλειας που βιώνει.

Ένας τέτοιος τρόπος οργάνωσης και αναπροσαρμογής της παρασηματικής-προσηματικής εξουσίας, ανάλογα με τις συγκυρίες, της δίνει τη δυνατότητα αυτή να εμφανίζεται διαχρονικά, με διαφορετικό πρόσωπο και ονομασία εις βάρος της λαϊκής βούλησής της και αυτό-διαχείρισης του πλούτου της. Προς όφελος της εξουσίας, σημαντικό ρόλο έχει παίξει η θρησκεία, υπό τη μορφή διαφόρων δογμάτων σε ποικίλες περιοχές της γης, που συμβάλλει στη διάσπαση των κοινών συμφερό-

ντων των λαών. Η ενσωμάτωση σε οποιοδήποτε θρησκευτικό δόγμα, από τη βρεφική ακόμη ηλικία, συμβάλλει στο να καταγράφονται στο υποσυνείδητο συμπεριφορές υποταγής - κατάσταση στην οποία εθιζόμαστε και είναι πολύ δύσκολο ν' αποβάλουμε κατά τη διάρκεια της ζωής μας, αφού τη θεωρούμε δεδομένη κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες της ιεραρχικής δομής της κοινωνίας όπου μεγαλώνουμε. Είναι λοιπόν, πολύ εύκολο να υπάρξει και συνέχεια υποταγής, αφού γίνει η αρχή από την βρεφική ηλικία, την οποία υφιστάμεθα καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας «σαν καλά παιδιά», χωρίς αμφισβήτηση και αντίδραση στον κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό τομέα. Αυτή την υποταγή την νομιμοποιούμε μέσα από δήθεν δημοκρατικές κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Πειθαρχούμε σε εντολές και αποδεχόμαστε την άنيση μεταχείριση αυτών που μας κυβερνούν με αποτέλεσμα, αυτοί να λειτουργούν προς δικό τους όφελος -τάση κάθε ωφελμιστικά και με κοινή λογική σκεπτόμενου ανθρώπου της καπιταλιστικής κοινωνίας στην οποία ζούμε.

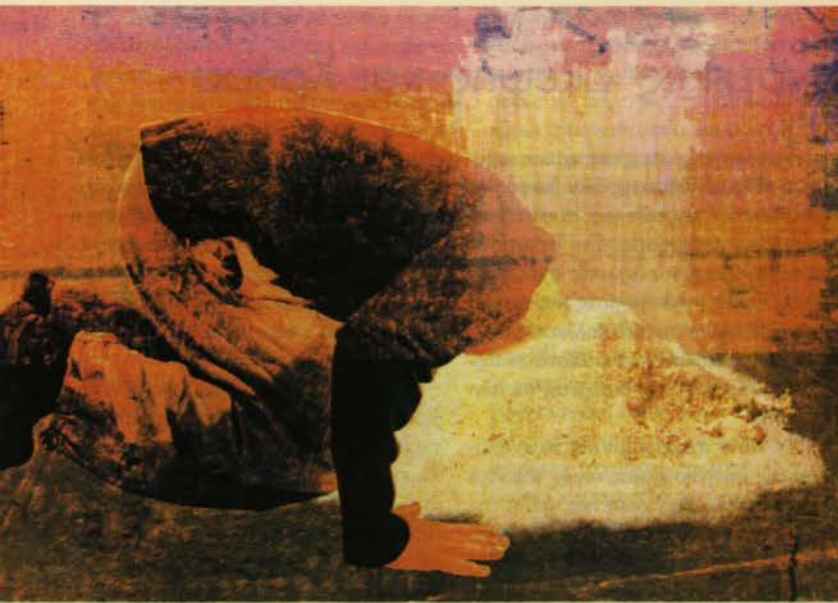
Όπως προανέφερα, με την αποδοχή κατ' αρχήν, από μικρή ηλικία, ενός θεού -αφέντη της μοίρας μας- με την θέλησή μας συνεχίζουμε καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας να δεχόμαστε την αδυναμία μας γι' αυτό-διαχείριση της ζωής μας και της κοινωνίας όπου ζούμε. Στο πλαίσιο καλλιέργειας μειωμένης αυτοπεποίθησης, έρχονται έντεχνα, τα ΜΜΕ π.χ., για να εξιδανικεύσουν τις ικανότητες και χαρακτηριστικά γνωρίσματα της προσωπικότητας ατόμων, τα οποία, δήθεν, θα λειτουργήσουν ως σωτήρες για να λύσουν τα προβλήματα των λαϊκών μαζών, εντύπωση η οποία διαψεύδεται από την πραγματικότητα.

Όλοι εμείς, ως λαοί, μη αποτελώντας μέρος της εξουσίας, παραμένουμε αδύναμοι και συνεχίζουμε να ανακυκλώνουμε, δήθεν, σωτήρες, αντί να κάνουμε την αυτοκριτική μας, να προσπαθούμε να κατανοούμε την πραγματικότητα για ν' αλλάξουμε τους όρους του παιχνιδιού αναλαμβάνοντας τις ευθύνες μας και αλλάζοντας την ζωή μας ατομικά και συλλογικά προς το καλύτερο.

Με όσα δυσάρεστα προαναφέρθη-

καν, για το κοινοβουλευτικό σύστημα, θα μπορούσε εναλλακτικά, να λειτουργήσει προς όφελος των λαών ένα καθεστώς κοινωνικής δημοκρατίας, το οποίο προϋποθέτει έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής οργάνωσης απ' αυτόν της κοινοβουλευτικής. Στηρίζεται σε έναν διαφορετικό τρόπο σκέψης και αντιμετώπισης της πραγματικότητας βάσει της οποίας πρέπει να γίνουν βαθιές δομικές και λειτουργικές αλλαγές. Αρχίζοντας με την ταυτόχρονη δημιουργία κοινοτήτων-πυρήνων σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι δυνατόν να δημιουργηθεί ένα είδος οικονομίας το οποίο θα στηρίζεται στη συλλογική ιδιοκτησία που θα μπορούσε να δημιουργηθεί μέσα στα σπλάχνα της καπιταλιστικής κοινωνίας, μέσω αυτόβουλης παραχώρησης της ιδιωτικής ιδιοκτησίας, προς όφελος της συλλογικής αυτό-διαχείρισης, η οποία θα δίνει το δικαίωμα γι' αυτό-οργάνωση οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά αυτόνομων παραγωγών που θα λειτουργούν ως δέκτες και πομποί, σε σχέση με το περιβάλλον τους. Αυτοί, συμμετέχοντας στην παραγωγική διαδικασία θ' αποφασίζουν π. χ., για τα είδη και τις ποσότητες παραγωγής, την ένταση και το ωράριο εργασίας, το εκπαιδευτικό σύστημα, ζητήματα πολεοδομίας, περιβάλλοντος, παροχής υπηρεσιών υγείας, τεχνολογίας και ενέργειας, συνθήκες και δικαιώματα γήρανης και ανατροφής παιδιών.

Αν δεν καταφέρει, όπως έχει γίνει κατά το παρελθόν σε παρόμοιους είδους προσπάθειες, μέσω δολιοφθοράς, να παρέμβει αποτελεσματικά προς όφελός του το καπιταλιστικό οικονομικο-πολιτικό και κοινωνικό κατεστημένο, ο αυτόνομος τρόπος αυτοδιαχείρισης θα έχει ως αποτέλεσμα την εδραίωση της κοινωνικής δημοκρατίας, που θα θέσει σε τέρμα την καπιταλιστικά οργανωμένη κοινωνία της βίας, αυθαιρεσίας και υποταγής που ζούμε. Βάσει παγκόσμια οργανωμένου σχεδίου, μέσω των κοινοτήτων-πυρήνων, θα γίνουν οι κατάλληλες μεθοδεύσεις για συνεχή ενσωμάτωση ανέργων, φτωχών και απολυμένων, δίδοντας τους έτσι, τη δυνατότητα να συμμετέχουν ισότιμα ως παραγωγοί. Η ισότιμη συμμετοχή και διανομή των καρπών της συλλογικής προόδου θα στηρίζεται

προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, στον σεβασμό και ανάπτυξη της προσωπικότητας. Η ζωή και η ευτυχία καθενός, θα αποτελεί δικό του μέλημα και της κοινωνικής δημοκρατίας στην οποία συνάμα θα συμμετέχει..

Βασικός στόχος αυτού του είδους κοινωνίας -επαναλαμβάνω- θα είναι να επιτευχθεί η συνταύτιση του κράτους με την κοινωνία και η εξυπηρέτηση του συλλογικού συμφέροντος το οποίο θα στηρίζεται στο γενικό καλό μέσω αποκεντρωμένης αυτο-οργάνωσης και αυτο-διαχείρισης του πλούτου, λαμβανομένης υπόψη της υποχρέωσης, σε περίπτωση πλεονάσματος, βάσει αμοιβαίων συμφωνιών σε παγκόσμιο επίπεδο, αναδιανομής του πλούτου, όπου και όποτε χρειάζεται στον πλανήτη γη, με βάση την κοινωνική αξία της παραγόμας αδελφοσύνης.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ
ΛΕΞΗΛΟΓΙΟ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΝΙΔΙΟ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

ΠΥΡΦΟΡΟΣ 2003